



SPEJDERNES MAGASIN

LANDSPATRULJETURNERING!

KIPANDAEN

er nu i fuld gang

Mange patruljer rundt om i korpset har nu afsluttet Kipandaens første opgave, men mange og svære opgaver ligger endnu foran jer, før I har kvalificeret jer til deltagelse i den afsluttende turnering.



Let bliver det ikke at være blandt korpsets 60 bedste patruljer, men vi ved, at der rundt om i divisionerne findes mange gode patruljer, der har den nødvendige patruljeånd og det sammenhold, der kræves for at kunne gennemføre en turnering, der strækker sig over en hel vinter.



At gennemføre en sådan turnering kræver, at patruljeføreren forstår at få hele patruljen med. Det vil være umuligt for ham at løse alle de opgaver, der kommer, på egen hånd. Men det er heller ikke meningen. Det er patruljen, der skal løse opgaverne og dermed placere sig til den endelige kamp »Wakambaen«.



I næste nummer af »Spejdernes Magasin« vil vi bringe en oversigt over, hvorfra de deltagende patruljer kommer, men vi kan allerede nu sige, at interessen er meget stor rundt om, og kampen vil blive hård.

Korpset har udsat følgende præmier til de tre bedste patruljer i den afsluttende WAKAMBA:

1. præmie.

- 1 patruljetelt med oversejl og underlag.
- 1 patruljekogesæt med alt tilbehør.
- 1 økse.
- 1 spade.
- 1 redningsreb.

2. præmie.

- 1 patruljetelt med oversejl og underlag.

3. præmie.

- 1 patruljekogesæt med alt tilbehør.
- 1 økse.
- 1 spade.
- 1 redningsreb.

Endvidere får alle patruljer, der kvalificerer sig til Wakambaen, en bælteplade til hver mand og en til patruljestanderen, så den til sene tider kan bære vidne om jeres udholdenhed.

Johan, Mogens og Viggo.



1. præmie



3. præmie





Gennemgående opgave KIPANDA

Fra 1. november skal patruljen føre en dagbog på løbsblade, der har passende format til at indsætte i den mappe, I har lavet og indsendt til jeres divisionschef.

Dagbogen skal indeholde alle detaljer om, hvorledes I tilrettelægger og løser de opgaver, der stilles jer i vinterens løb, og iøvrigt fortælle om patruljens liv og færden.

Dagbogen skal hver måned føres af en ny spejder i patruljen. PF må selv bestemme rækkefølgen.

De løse dagbogsblade skal være nummererede og forsynet med huller parat til indsætning i mappen. De skal indsendes, hver gang I sender opgaver ind.



KIPANDA 2. opgave

B.-P. fortæller i Spejderbogen, hvorledes hans spejdere under Ashantifelttoget måtte bygge 200 broer for at komme frem i det uvejsomme terræn.

Det vil sikkert derfor være på sin plads, at de, der vil følge os på vor færd til sommer, er dygtige brobyggere.

Opgaven for november lyder derfor:

Byg en fin model af en bro, der i sin fulde størrelse skal være 15 m lang. Bromodellen bygges i målestokken 1:5, hvilket vil sige, at den skal være 3 m lang.

Modellen skal opstilles i naturlige omgivelser og fotograferes. Jeres tropsfører skal syne broen og skriftligt attestere, at den holder de krævede mål.

Fotografiet af broen skal oplæbes på tegnepapir af passende størrelse til indsætning i mappen.

Udarbejd på tegnepapir en arbejds tegning af broen.

Lav en knobtavle, der viser de knob og besnøringer, der er anvendt til broen. Tavlen skal laves på tegnepapir og skal kunne indsættes i mappen. Anvend hertil god, men ikke for svær snor.

Det hele skal indsendes til jeres divisionschef, så det er ham i hænde senest den 15. december 1952.

Husk at mærke hver ting med patruljens navn og tropsnavn.

Lad os gøre Bernadotte

I det svenske spejderblad »Scout-en« fortæller Ingemar Flodström dette her om den tidligere svenske spejderchef Folke Bernadotte, der som du ved blev dræbt under sine forsøg på at stifte fred i Israel.

»Jeg sad en dag under en spejderrejse til Orienten og talte med en af de ledende politikere i det land, vi besøgte. Naturligvis talte vi om den øjeblikkelige politiske situation, men vi kom lidt efter lidt til at tale om Folke Bernadotte og hans gerning der.

Min ven fortalte mig da en ting om Folke Bernadotte, som er meget karakteristisk for ham og nøje i pagt med det at være spejder, at jeg må viderefortælle historien.

Min ven sagde: »Grev Bernadotte er ligesom blevet et ordsprog herhede, og et ordsprog som I kan være stolte over. Hvis to melonsælgere i Beyruths gader bliver uenige, hvis to taxachauffører begynder at skændes, hvis to gadedrenge begynder at slå — ja, i det hele taget, hvis to mennesker i Libanon ikke kan blive enige, så ender det almindeligvis med, at en af dem foreslår »Låt oss göra Bernadotte!« Og det betyder: Lad os nu se at blive enige, lad os forhandle.

De fleste mennesker forstår vel ikke så meget om de politiske forhandlinger, han førte, men alle forstår, at han med liv og lyst arbejdede for at mennesker og stater skulle enes.

Gennem ordsproget »Lad os gøre Bernadotte« vil hans navn komme til at leve og overleve alle politiske intriger. Så langt min ven i Beyruth.

Også du, der er spejder i dag, kan have nytte af at huske dette ordsprog. Mange anser det for fejgt, uværdigt og umandigt at finde frem til enighed. Det troede Bernadotte ikke på, og han gav sit liv for sin tanke. Lad også vi spejdere mindes det ordsprog, han blev op-havsmand til »Lad os gøre Bernadotte«.

FORSIDEBILLEDET

er et stemningsbillede fra Värmland. Læs artiklen side 144. (Foto: SM Sven Husted Andersen, Asser Riigs trop).



Det er sjældent man ser et lejr-bål med en sådan orden omkring, som den omkring hvilken Viberne sad samlede en strålende stjerneklar høstaften. Man behøvede ikke at være udrustet med særlig kendskab, for at finde ud af, at her var der en patruljefører, der forstod sin bestilling og havde drengene med sig fuldt og helt.

»Kommer Vippen ikke i dag?« spurgte den senest ankomne og haledede rygssækken frem, som så helt knoldet ud og kunne stå helt stiv.

»Jo sikkert,« svarede patruljeføreren, »men han har jo en lang vej, så vi får nok vente en stund. Har du kartofler i rygssækken, sådan som den ser ud?«

»Kartofler! Sludder! Har du hørt tale om en frugt som hedder Cox Pomona? Her skal du se. Tag imod her alle mand.«

Kalle Charlamowski, opkaldt sådan efter et æbletræ hjemme på gården, rev rygssækken op og begyndte at dele ud til højre og venstre, for resten noget ublidt, idet den, der ikke passede på at tage imod med hænderne, måtte tage imod med næsen og så sol og stjerner i livlig dans.

Der var stille for en tid, til Vippen pludselig dumpede ned som et skud midt i flokken.

VIBERNES NAT

Tegning Thora Lund

af Ebbe Lieberath

»Du kommer da altid som et lyn«, lo patruljeføreren. »Pas du bare på, at det ikke ryger om dig, bedst du går.«

»Ryger, sagde du? Dufter mener du vel. Er brandforsikret, forstår du, og mor har en parfumefabrik. Hvad er der forresten under låget? Kødvars, naturligvis? Bravo. Prima. Her skal I få sager, for man tilhører vel det internationale! Chokolade fra Schweiz! Ekstra — stærk — Lakerol — Kola — bananer!«

Medens han pludrede og snakke op som en rigtig chokolade-dreng, haledede han godter frem i mængdevis, som han gav kammeraterne.

»Hvor i alverden har du fået alt det fra?« spurgte Charlamowski og begyndte at bide i et stykke chokolade fra Schweiz.

»Jo, det er sandt,« afbrød Vippen og blev pludselig alvorlig, »jeg mødte Tykkes far, som har karamelfabrikken, I ved, og som gerne

vil, at hans dreng skal komme med i vor patrulje. Og han gav mig alt dette, da han hørte, at jeg var på vej hertil. Jeg synes ikke om manden, men drengen er flink.«

»Ja, se det er netop det mærkelige, at manden vil, men drengen ikke. Jeg mødte ham på gaden i går og spurgte ham, hvorfor han ikke ville, men han ville ikke ud med sproget. Blot mumlede han noget om, at han ville bringe skam over patruljen.«

»Skam. Det var da det dumme-ste — —.«

»Ja, det sagde jeg også til ham, men så vendte han sig blot bort og så ud, som om han var ved at græde.«

»Mærkeligt,« faldt patruljeføreren ind. »Men nu, drenge, slukker vi ilden og begiver os på vej.«

Som sagt så gjort. I løbet af nogle minutter lød marchsangen, og jorden gængede under taktfaste, hurtige skridt.

En frisk klar septemberaften i måneskin er vel det herligste et

friluftsmenneske kan ønske sig, i særdeleshed når man endnu er dreng, det er lørdag aften, og man tager ud til tumlepladsen for sommerens glæder og leg.

Den lille patrulje drog netop af sted på en lille gangsti, da en jæt-teligende, spøgelsesagtig skikkel-se pludselig glød frem fra mørket under en gran.

Drengene standsede med det samme, og Vippen og et par andre havde allerede knyttnæverne parat til at gøre slag i marken, da de genkendte betjentens uniformshue på det mægtige hovede.

»Syng ikke, drenge, så er I flinke,« brummede betjenten hvisken-de. »Vi er ude efter nogle smøg-le-re, toldvagtmesteren og jeg. Har I mødt nogen?«

»Nej,« svarede Charlamowski, som først fik mælet igen. »Det her er sjovt. Må vi ikke også være med?«

»Jo, det tror jeg nok! Vi behøver så megen hjælp, vi kan få, for vi

er kun tre, og der er fire veje, de kan komme fra. Og desuden kan det godt være, at de er en hel skare.»

»Ja, det er godt nok,« faldt patruljeføreren ind — han var meget grundig i alt, hvad han foretog sig — »men sig os først, hvad er alt dette her for noget.«

»Hvad, hvordan og hvorledes? Vi ved jo ingenting. Jo, ser I,« hviskede politibetjenten, »der findes i disse egne en hel ladning af kasser, som førtes i land forrige nat, men ingen ved hvorhen, for tolderen, som skulle lægge beslag på herlighederne, fik så fantastisk med klø, så han mindes intet, undtagen at de kørte herud. Vi har søgt hele dagen i dag, men fandt ingenting, men et par børn har set nogle uhyggelige skikkelser liste omkring her i aften. De er sikkert igang med at føre ladingen bort. Vi har omringet et stort område, men som sagt vi er for få, så der er nogle store huller i ringen. Vil I tage jer af denne sti, så kan jeg følge landevejen, hvis jeg får to af jer med mig. Har I fløjter?«

»Ja! Alle har spejderfløjter.«

»Godt. Toldernes og min er dobbelttonede politifløjter. I to går stille og forsigtigt og meddeler tolderne ved Kirkevejen og Jægerhøjen, at om præcis ti minutter begynder fremrykningen mod »Ødehøjen.«

»Godt! Så ved I, hvor det er. Altså om præcis ti minutter. Færv.«

Det blev ti spændende minutter efter at politibetjenten, Charlamowski og en til opslugtes af skovens mørke. Alle seks lå musestille og lyttede så intenst, at de næsten kunne høre hinandens hjerte slå i efterårsnattens stilhed, og patruljeføreren lyste på uret med lommelygten hvert minut.

»Tiden er inde. Fremad,« hviskede patruljeføreren.

Stille som ånder sneg drengene sig over det mos langs siderne af stien, idet de omhyggeligt undgik alle af månen belyste steder, men hvor forsigtigt de end listede, knækkede en tør gren dog nu og da. Det lød som et pistolskud, syntes drengene, og alle standsede for at lytte. De havde gået en evighed, syntes de, og alligevel ikke nået langt, da de pludselig hørte en spejderfløjtes trillen i retning af

»Ødehøjen«, snart efterfulgt af en politifløjtes skarpe hvin. Så en til og endnu en, alle fra samme sted.

»Nu sker der noget,« råbte patruljeføreren og satte fløjten til munden for at svare.

»Nu løber vi!« Så gik det afsted så hurtigt benene kunne bære. Vippen hørte gennem kammeraternes støj nogle kraftige råb fra »Ødehøjen«, og inden han vidste et ord af det, sprang han lige mod en mand, der kom farende imod dem i mørket, fik et slag i ansigtet, så kæben gik af led, og så hvordan kammeraterne i næste sekund tumlede omkuld til højre og venstre. Derefter blev alt stille efter at lyden af den løbende mands fodtrin var døet bort.

»Det her var en skam!« udbrød drengen, som rullede ovenover patruljeføreren og nu majsommeligt søgte at komme på fode igen. »Han må have haft vældig bløde sko, for jeg hørte ikke en smule.«

»Åh, åh,« faldt Vippen ind. Han så ud som om han forsøgte at knække en kokosnød med tænderne. Han holdt sig tapper, den gabende krabat, endog indtil de nåede frem til »Ødehøjen«, hvor en tolder, som havde været sømand og var kendt med lidt af hvert, med et hurtigt greb fik tyggemaskinen i orden igen.

»De undslap denne gang,« mumlede politibetjenten. »Jeg spekulerer på, hvordan det gik for drengen. Jeg hørte, hvordan den ene sprang mod hans skjulested.«

»Ingen fare for mig, kommissær,« råbte Charlamowski, som i det samme stormede frem med øjne, der lyste af stolthed og iver. »Jeg snupede i hvert fald denne pelskrave, selv om jeg fik en ordentlig skalle. Se her er hans skalp!«

Det var et langt brunt kunstigt skæg, som betjenten først så lidt på og derefter stak i lommen.

»I morgen hugger vi ham. Parykmagerens firmastempel står på indersiden. Der er ikke mere at gøre i aften. Tak for hjælpen drenge og godnat med jer.«

Det blev næsten den dejligste nat, de nogensinde havde tilbragt i den af patruljen højst egenhændigt bemaetigede gamle hytte. Hver og en kørte løs med sine indtryk og oplevelser.

Først henimod totiden sov alle godt i halmen undtagen Vippen,

som havde alt for ondt i kæben til at kunne falde i søvn. Spejder som han var, helt ud til fingerspidserne, lod han imidlertid ikke en lyd komme over de svulne læber for ikke at forstyrre kammeraterne.

Bedst som han sad ved den åbne pejs og sløvt fulgte skyggernes dans over de grove gulvbrædder, opdagede han, at lugten til kælderens var lidt åben. Ingen havde været dernede i aften, og han var overbevist om, at netop han selv forrige søndag havde stampet den ordentlig fast, desuden lå jernringen ikke nede i falsen.

Mere af vane end af nysgerrighed tog han en lommelampe, løftede lugen og krøb ned ad trappen.

Der syntes at være øde og tomt og lugtede muggent som sædvanlig. Men. Hvad nu! Seks små splinter nye kasser og — —!

»Tykke! Hvad i alverden laver du her? Vår, så. Græd ikke! Kom op og varm dig i stedet.« Der blev en forfærdelig opstandelse, da Vippen vækkede alle de andre.

Spørgsmål hagtede ned, men Tykke sad sammensunket ved ilden og græd blot ustandselig. Till gik hen til ham med en kande rygende varm kaffe.

»Nu må du ikke græde længere. Det er meningsløst. Men det her, ser du, og en rigtig mellemmad med pølse på. Hør nu, græd ikke — — —«

Da kom der mellem snøftene og tårerne en sørgelig historie frem, som ikke undlod at gøre indtryk på en hvilken som helst dreng med hjerte i brystet. Tykke vidste, at hans far smuglede, og i aften som så mange gange før, var han smuttet efter ham for at bede ham lade være, men blev i stedet for tvunget til at hjælpe til. Og for at han ikke skulle være i vejen, når smuglerne mærkede, at de blev forfulgt, havde faderen låset ham nede i kælderen.

»Hør du, Tykke,« udbrød patruljeføreren, Vippen, Charlamowski og alle de andre til sidst som med en mund. »Du er en hædersmand, det ved du, at vi alle synes, og du ved også, at vi ved, at det er din far og ikke dig der er smugler, og hvad din far gør, angår ikke os forstår du vel. Det opklarer kommissæren. Nu hører du til her hos os, forstår du.«

Fra Scouten.

SPEJDERLIV PÅ GRØNLAND

— en beretning fra den nye
spejdertrop i Holsteinsborg



I januar måned modtog vi et telegram fra Grønland: En spejdertrop oprettet i Holsteinsborg på Grønland. Korpskontoret fik travlt med at sende blade og korpsmærker derop, og i dag er der 51 spejdere i troppen. Samme sted er oprettet en pigespejdertrop på 24 pigespejdere, og det er et fint resultat, når man tænker på, at der kun er 1096 indbyggere i kolonien.

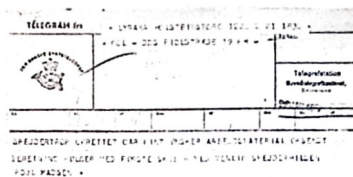
Troppen startedes af en gammel spejder, Poul Madsen, der er ansat på elværket. Troppen hedder Teriangl-uak (Polarræven) og patruljerne Nanok (Isbjørnen), Nagtoralik (Ørnen) og Tugto (Rensdyrene). Tørklædet er rødt, flot kantet med en bræmme af sælskind. Patruljeturene foregår på ski eller med hundeslæde. Patruljestanderen vajer på den forreste slæde og en patrulje bruger 4 slæder og ialt ca. 40 hunde.

Den 13. april holdt troppen et stort skistævne, der indledtes med gudstjeneste i kirken. Derefter var der langrend (7 km). Den bedste tid var 32 min. 7 sek. Den bedste dreng under 14 år klarede det på godt 36 minutter. Senere var der slalom og hop. Bedste hop uden fald var på 10,60 m. I forbindelse med stævnet solgtes lagkager, der gav 181 kr. til troppens kasse. Skistævnet blev fyldigt refereret i den grønlandske radio.

Sct. Georgsdag aflagdes spejderløftet oppe i fjeldet samtidig med en ualmindelig smuk solnedgang. Det blev en uforglemmelig oplevelse for spejderne.

Billederne fra oven:

1. Et smukt sted at holde Sct. Georgs-parade.
2. Flagposterne sættes ud til langrendsløjpen.
3. Start til 7 km langrend.
4. Pige- og drengespejdere foran skolen.



Telegrammet

Korpslejrfilmen og Jamboreefilmen blev vist ved et møde i maj. Alle troppens spejdere har taget duelighedstegnet »Skiløber«, og troppen har fået en fane overrakt af Danmarkssamfundet. Tropsstanderen er en kopi af en kajak-hvalrosharpun. Stangen er lavet af noget drivtømmer, fodstykket af hvalroskranie og topstykket af hvalrostand. »Dugen« er af sælskind og — som du ser — skåret ud i form som Grønland. PF Kristian Lennert har malet den.

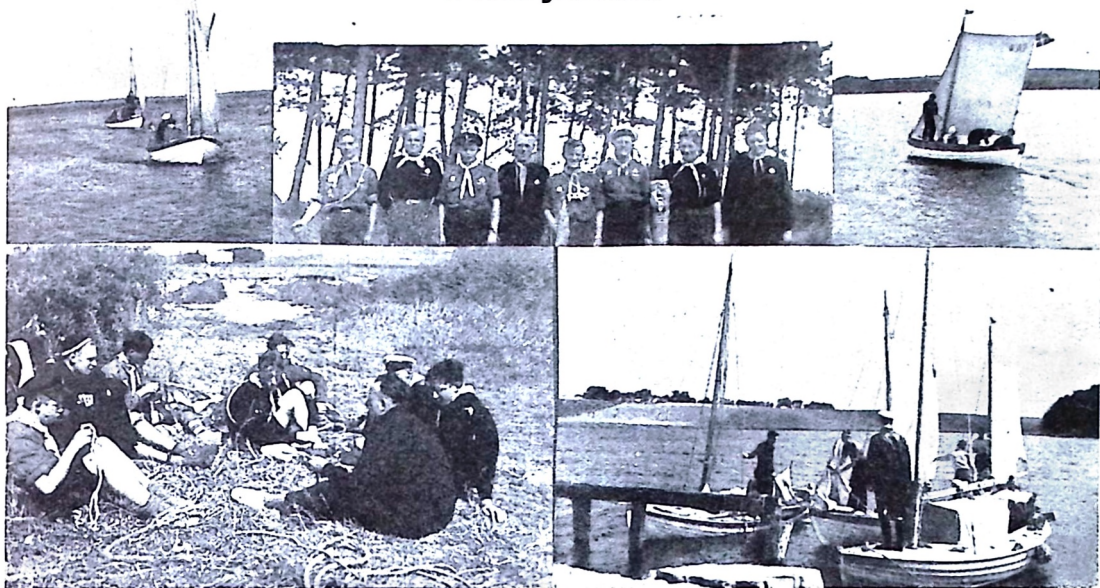
I Sommerlejr

For første gang holdtes i Holsteinsborg en Sct. Hansfest med bål arrangeret af spejderne, og den 10. juli tog troppen i sommerlejr sammen med pigespejderne. Turen gik til Kangerdlugssuaqfjorden, nord for Holsteinsborg. Det kostede megen overtalelseskunst at få lejren i gang, da det jo er noget ganske nyt, men det gik, og 57 startede mod målet i politiets store motorbåd og nød en dejlig sommerlejr. Det var kun nødvendigt at tage brød, havregryn, salt, margarine, sukker og tømmerlæk med til lejrpladsen. Resten af provianten skaffede spejderne selv ved at fiske, skyde fugle og plukke kværner (en plante, der spises i rå tilstand — den smager godt og er smækfuld af vitaminer). Men troppens skytter og fiskere havde nok at gøre med at skaffe mad til alle 57. Hele lejren kostede kun 5 kr.

Lejrpladsen var omgivet af store, pragtfulde fjelde, den skønneste sø lige foran lejren, en fin lakseelv uden for teltdøren og den store fjord lige syd for. Skov er der ikke noget af, og pilegrene blev anvendt til lejrarbejder, dog havde man lånt nogle stammer til en por-

Fortættets næste side forneden.

Primitivt Søspejderførerkursus i Isefjorden



GRØNLAND fortsat.

tal og til brobygning. Myggene færdes i millionvis. Det er umuligt at bruge korte bukser og opsmøgede ærmer. For at beskytte sig mod myggene måtte spejderne gå i seng det meste af eftermiddagen, til gengæld blev man længere oppe om aftenen. Solen er jo oppe hele døgnet rundt.

På forældredagen kom mange forældre på besøg i flagsmykkede motorbåde, og det blev en dejlig eftermiddag med leg, fodbold og »the«-mik. Ved lejrens afslutning afsløredes en mindevarde for den spejderlejr og mens man sang den grønlandske flagsang, gled flaget ned, og lejren var slut.

Troppens hidtil største oplevelse var kongebesøget. Spejderne har deltaget i alle forberedelser, indsamlinger af gaver, pilegrene, mos, lyng og blomster, fremstilling af guirlander og udsmykning af kolonien. Da »Dannebrog« stod ind i

fjorden var alle koloniens både ude for at tage imod, og alle spejderne var med, der blev skudt med haglbøsser — det var et fantastisk og festligt syn.

Til modtagelsesparaden mødte troppen i gule anorakker, mørkeblå benklæder og blå festkamikker samt galasløjfe. De rigtige uniformer var endnu ikke kommet. Sammen med pigespejderne vakte spejderne megen opsigt blandt de

mange udenlandske journalister, som ikke vidste, at der fandtes spejdere på Grønland. Så de blev filmet og fotograferet på alle leder og kanter. Kongeparret hilste venligt på spejderne og dronningen underholdt sig længe med pigespejderne. Ved en senere reception overrakte spejdere kongeparret en smuk sælskindstaske og to hjemmekamikker til prinsesserne. Majestæterne skrev deres navne på en sælskindsstrimmel, som senere blev fastgjort på tropstanderen.

Spejderne var meget optaget af kongeparrets besøg — det blev en dag, de aldrig vil glemme. Senere på dagen kom hvalfangerskibet »Sonja« ind med 2 finhvaler, og det blev således til en dobbelt festdag. En mængde spejdere kravlede op på hvalerne og flænsede løs med deres knive og spiste hurtigt det »matak«, som de kunne få skåret løs — alt mens pressefotograferne havde travlt.



Troppens stander



Bjørne, Hjorte og instruktør Axelson



Bjørnehiet med »Bjørne« alias Bill

Disse billeder er fra en ny form for sommerlejr, som Asser Riigs trop har prøvet i år. Alting er dyrt, og fra alle sider opfordres man til at spare, og derfor besluttede vi at følge opfordringen.

Ved velvilje fra Sveriges Scoutforbund var en af troppens skovmænd sidste år med på skovarbejdslejr i Värmland. Han havde det rart deroppe i 6 uger og tjente en masse penge, og da han vendte hjem, foreslog han troppen at prøve at komme derop i år og tjene penge til en hårdt tiltrængt fornyelse af troppens telte, der efter mange års tjeneste var kassable.

Vi prøvede at skrive til Uddeholms aktiebolag og fik lov til at komme med 50 spejdere, og vi forpligtede os til at blive i 3 uger allesammen, og de, der havde lyst, kunne blive i den fjerde uge og tjene penge til sig selv. Vi havde nemlig aftalt, at alt, hvad vi tjente i de første tre uger, skulle gå i troppens kasse, bortset fra 10 svenske kroner i lomme penge til hver mand.

Det var med en vis spænding, vi begav os ud på det store eventyr. Togrejsen var lang, men da vi havde reserveret vogn og kørte om



Gratis sommerlejr i Värmland og nye telte til alle patruljerne

*Læs her beretningen om Asser Riigs trops
spændende sommerlejr i Värmland.*

natten, gik det forholdsvis smertefrit. I Hagfors, midt inde i Värmland, stod vi af og blev modtaget af en repræsentant for Uddeholms skovvæsen. Aktiebolaget ejer lige så meget skov, som der findes i hele Danmark! I rutebiler gik det så 25 km mod nord til lejrpladsen ved Valla, hvor lotterne ventede med varm mad til de trætte og sultne spejdere. Teltene blev hurtigt rejst, og den første dag gik med at orientere sig i omegnen og indrette lejren.

Vi begynder . . .

Næste morgen begyndte livets alvor! Lotterne rejste hjem, og vi overtog deres store feltkøkken, som patruljerne skiftedes til at passe, een dag ad gangen. Der blev spist en del, regningen på proviant for 4 uger var på 4000 svenske kroner! Samtidig begyndte arbejdet i skoven. Vi havde 5 svenske skovarbejdere som instruktører, og det var folk, der levede deres hele liv i skoven, så dem kunne man lære noget af. Arbejdet gik ud på at tynde ud i 20 år gamle plantninger af birk og fyr. De forskellige træsorter var en fordel; var det regnvejrs, arbejdede vi i fyrrene, hvor man ikke fik et brusebad, når man fældede et træ, og når solen brændte, var der rart svalt i birkeskoven. Vi arbejdede 8 timer om

dagen fra kl. 8 til kl. 5, afbrudt af en times frokosthvile, hvor vi kørte hjem og spiste. Værktøjet var økses med halvlange skafter og grensakse, og dem lærte vi efterhånden at bruge ret godt. Der var kun tre uheld i lejrperioden, den anden dag huggede en skovmand sig i foden, ikke farligt, men dog nok til, at lægen dikterede 8 dages tvungent hvil i lejren, og der lå han og ærgrede sig på troppens vegne, for han fik kun 6 kroner fra ulykkesforsikringen om dagen, mens han tjente ca. 19 kr. i skoven! De andre to uheld indtraf også i begyndelsen.

Omgivelserne var meget smukke, næsten paradisiske, men der var slanger i paradiset, hugorme i massevis. Vi dræbte ti, deraf tre på lejrpladsen, der var både sorte, grå og brune, og vi så en del hver dag ude i skoven, heldigvis blev ingen af spejderne bidt, men det var lige ved et par gange.

Bævere og en »bjørn«

Der var mange andre dyr i omegnen, mange spejdere havde bæverstubbe med hjem fra en bæversø i nærheden, onde tunger påstod, at bæverne efterlod pæner stubbe end spejderne! Og så var der elsdyr, de var svære at få øje på, men de var der, det kunne man se på spor og bønner og barkskrælninger,

der ofte gik op til to-tre meters højde! Nogle enkelte tålmodige fik de store dyr at se, men det krævede en flere timers kamp med myggene, der gjorde det næsten umuligt at sidde stille.

Og så var der et bjørnehi mellem store klippeblokke i nærheden. Det fik vi en dag skovfogeden til at vise os. Bjørnen var desværre skudt for 70 år isden, men alligevel var det oplevelse at se dens bolig, der har været både lun og tæt (se billedet). En mægtig gran har taget af for det værste regn og slud, og åbningen vender lige mod syd, så den første forårssol har kunnet varme bamsen på snuden, når det var tid at vågne til død igen!



Før udtynningen »Kronometerskov«



Sådan stables der

Til Mårbacka

Men det var ikke bare arbejde og woodcraft! En dag kørte vi en ordentlig tur på 300 km i busser til Mårbacka, den store forfatterinde Selma Lagerlöfs hjem, der nu er museum til minde om hende, der i »Gösta Berlings saga« gjorde Värmlands navn kendt ikke blot i Sverige, men også videre ud. Og vi kørte gennem endeløse skovstrækninger langs med Frykensjön, og fik et godt indtryk af både skuepladsen for Gösta Berlings bedrifter og af det moderne Värmlands træforædlingsindustri.



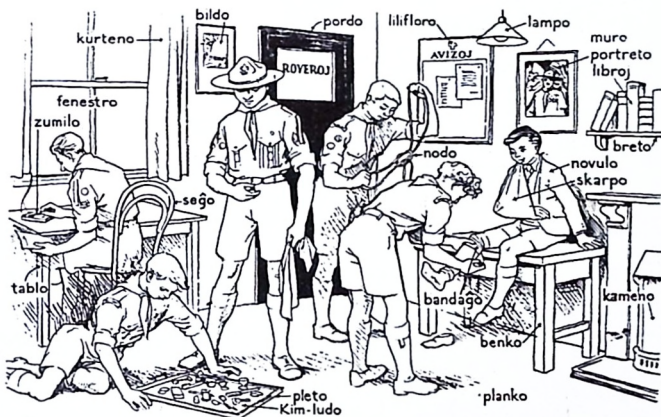
Samme sted efter udtynning



9000 kr. med hjem

Hurtigt svandt dagene, og afrejsens tid nærmede sig. Nu skulle det vise sig, om vore ønsker kunne opfyldes, og vi kunne få de gode orangefarvede telte, to 4-mands til hver af de 8 patruljer og syv skovmandstelte hjem fra depotet. Og det lykkedes! Overskuddet blev ca. 9000 danske kroner, så der kunne også blive råd til at supplere udstyret på andre punkter, og desuden var der penge til en brønd ved trophuset.

Da vi var kommet hjem, kom der brev fra jägmästaren, at distriktet var godt tilfreds med det udførte arbejde, og at der var interesse for et fortsat samarbejde med danske spejdere, så der er sikkert mulighed, hvis der er andre tropper, der har lyst til at gentage eksperimentet og vil gøre et virkeligt stykke arbejde.



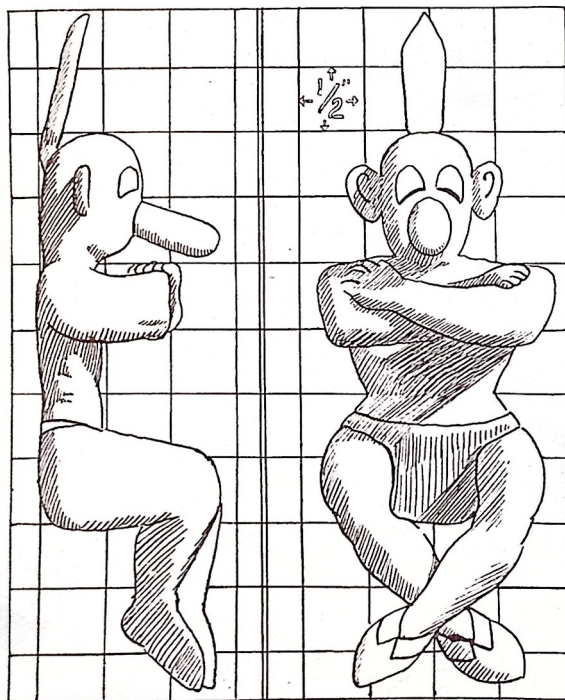
ESPERANTO

Du har sikkert læst de kortfattede meddelelser om spejdere og esperanto her i Magasinet. Måske

har du lyst til at se, hvad en del ting i et tropslokale hedder på esperanto. Det fremgår af ovenstående tegning.



På denne side
finder du foto og
tegninger af
Indianerhøvdingen



LAV EN SJOV TØRKLÆDERING!

ved lpm.

Indianerhøvdingen »Hænger På'n«

I nogle troppe bruger man tørklædering, og jeg har set spejdere med lange misundelige øjne kigge efter nogle enkelte meget sjove indianerhøvdinge, som findes her i landet. — Nu har jeg fundet tegninger i det amerikanske spejderblad, de er lavet af en dygtig wood-craft-mand, der hedder Ben Hunt. —

Hvis det så regner en dag, tager du den gode gamle snittekniv, din lille hvæsesten og en stump blødt træ, (lind er bedst, men knastfri gran kan bruges). Kig på fotogra-

fierne og sav først den rå form ud. Tegn efter måleskitserne omridsene på, $\frac{1}{2}$ = 12,5 mm. Snit så væk, idet du bruger billederne som rettesnor. — Hovedet skal være ægformet, næse, ører og fjer limes på. Øjnene laves af flækkede gule ærter! —

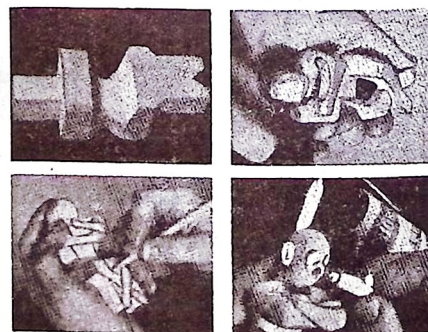
Med skiltefarve males kroppen rødbrun, lændeklædet hvidt, øjne og fjer hvide og sorte, mokkasiner creme. Til sidst males »perlebroderier« på mokkasinerne. — Og når det hele er fint og tørt, skal det have lidt tyndt celluloselak til at binde malingen, men han skal jo ikke skinne som et poleret stoleben!

Squaw »Hænger På'n«

laves af eet stykke træ. Fremgangsmåde: Bor først hullet til tørklædet, og sav derefter omridset ud, (det kan gøres med lidt tålmodighed og en løvsav), så kommer kniven i gang — og til sidst skiltefarverne (dækfarver). — Tæppet skal være rødt med sort og hvid bort. Skørtet blåt med gule prikker. Iøvrigt som beskrevet ved høvdingen.

»Lille Storetå«

er meget let at lave. Se på skitserne og billederne. Tørklædet går gennem en læderring, der limes bag på bærebøren. Husk at den ene storetå skal vende opad og den anden nedad! — Efter snittearbejdet males hoved og fødder, og bærebøren lakeres. Derefter vikles »Lille Storetå« ind i stærktfarvet stribet stof, der fæstes med sparsom anvendelse af lim, enderne af stoffet limes fast på ryggen. Til sidst snøres han fast til bærebøren med tynde skindsnører.



Arbejdstegninger til Squaw'en

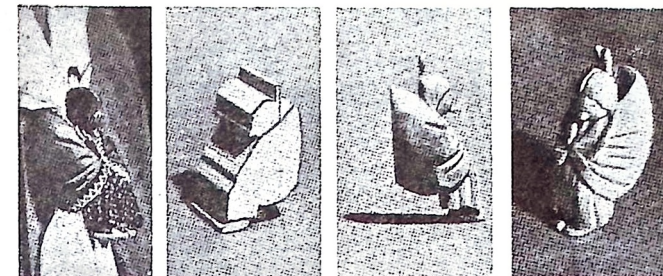
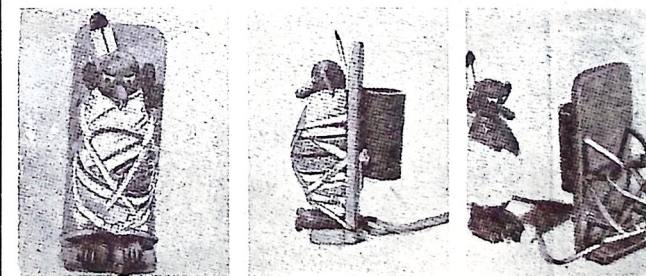
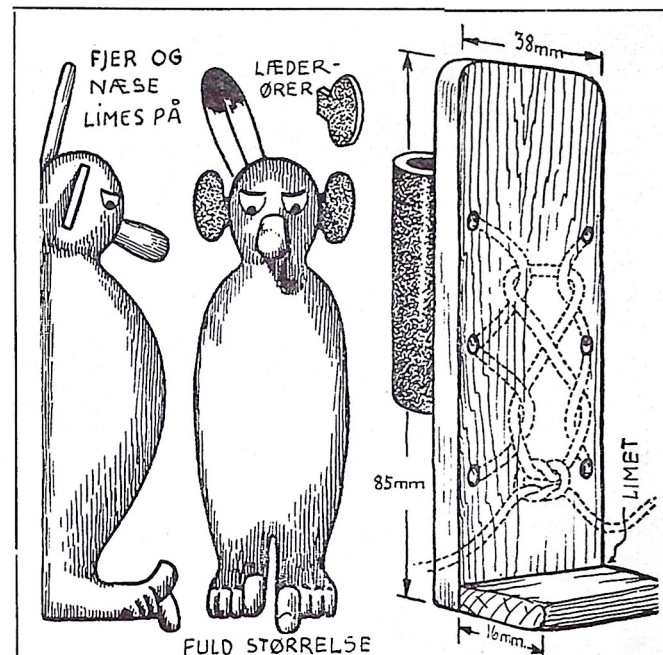


Foto af Squaw'en



Arbejdstegninger og foto til »Lille Storetå«

Altmuligmanden

Vi laver en blokreol

Her er opskriften til en fiks og rummelig bogreol, der tillige er meget billig, hvis du er gode venner med en skovfoged eller en savværksejer. Se at få fat på en stamme af en træsort med smuk og holdbar bark, f. eks. birk, vild kirsebær eller cypres. Træet skal være godt lagret. Målene på min egen blokreol — cypresblokrel og med hylder af douglasgran — er: Højde 1 m. Længde 1,25 m. Hylernes bredde 22 cm. Den kan rumme ca. 120 bøger. — Stammens længde er 1 m og diameter ca. 30 cm.



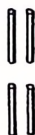
EN STAMME DELES I 3 STK.



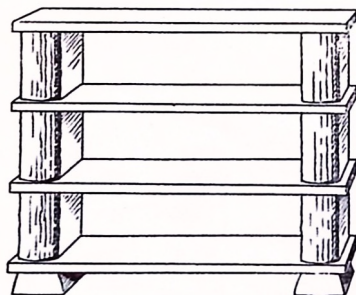
RULLEN SKÆRES PÅ LANGS



I KLOVSTYKKET BØRES 2 HULLER I HVER ENDE



BRUG ASKETRÆ TIL PLØKKENE



Som tegningen viser, saves stammen over 2 gange, så der bliver 3 stykker, hvoraf det nederste

det længste til store bøger. Derpå skæres de 3 blokke igennem på langs med en båndsav, hvilket man kan få gjort billigt hos en tømrer. Nu skal der bores 2 huller i hver ende af de 6 halverede blokke til de træpløkke, der skal forbinde hylder og blokke. Pløkkene snittes bedst af asketræ. Til de fire hylder kan du bruge en let træsort, f. eks. gran eller fyr. Særlig smuk er Douglasgran. Du kan måske få nogle rester på et savværk, og ligeledes nogle simple, kraftige blokke af affaldstræ til fødder. Det hele skal pudses fint med sandpapir og have 2 omgange fernis.

Go ahead!

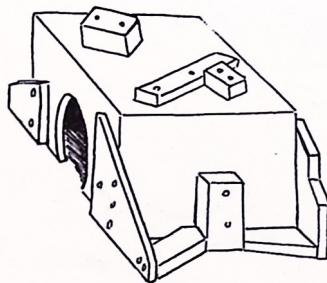
Gamle Elg.

Og en tunnel

Der er sikkert flere af jer, der har et mekanisk eller måske endog et elektrisk tog. En del af de ting, man gerne ønsker sig hertil, kan man lave sig selv. Vi prøver i dag at lave en tunnel.

Du skal allerførst bruge en trækasse af passende størrelse. Måske kan du finde en færdig et sted, men ellers kan du nemt selv sømme en sammen. I de to af siderne laver du en åbning således at skinner og tog nemt kan passere, både i højde og bredde.

Som underlag for de »bjerge og klipper«, vi senere skal lave uden-



om, slår du en del træstykker fast på kassen. På tegningen kan du se, hvordan det kan laves, men noget større system er ikke nødvendigt, da der jo ikke skal være symetri i det færdige produkt.

Når det er klar, fastgør du noget svært papir (kardus f. eks.) udenom kassen, så kun selve tunnelåbningen er fri. Papiret kan krølles og bukkes omtrent, som du lyster og fastgøres med tegnestifter eller med papsøm.



Nu er der kun tilbage at få tunnelens overflade til at ligne et mindre bjerglandskab. Det klares med farver. Nemmest er det at anvende ganske almindelige vandfarver, og du kan bruge næsten alle farver og male dem ret tilfældigt på. Bedst er det nok at anvende grå, blå, grønne og rødlige farver. Prøv du bare, det skal nok komme til at ligne.

Og så god rejse!



Spejder Jul kommer snart — Er du klar til salget?



Patruljemøde

den 15. Oktober 1952.

Ole havde bebudet, at vi skulle prøve at finde ud af hvem i patruljen der var bedst til kimsleg og den slags. Det bleven hård prøve.

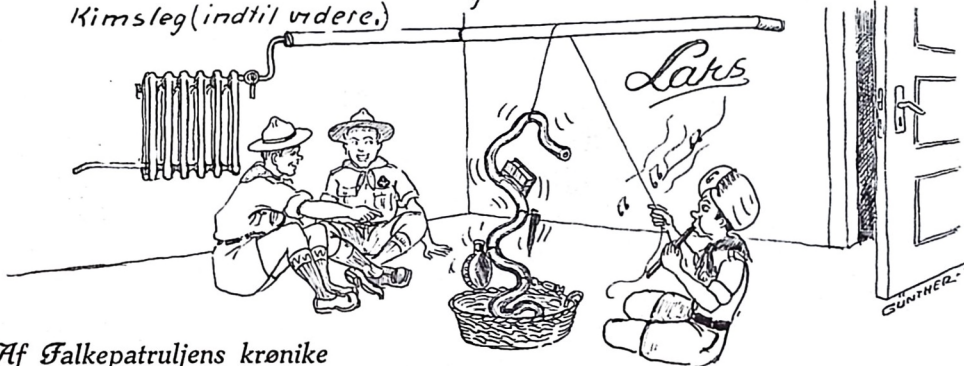
Vi begyndte med at gå en tur gennem Vesteigade. Bagefter besvarede vi 10 spørgsmål. Alle kunne huske reklamen på gavlen i nr. 17, men kun Kaj havde set, at der også stod „Bog- og Papirhandel“ på skiltet hos boghandler Jensen.

Med kridt tegnede Ole en stor firkant på gulvet (vi vaskede det af bagefter) og inddelte den i 8 firkanter. Da vi fik lov til at se, lå der 2 til 4 ting i hver rubrik. Kun Viggo fik dem alle med.

Ved den næste opgave skulle vi huske så meget som muligt om de 16 forskellige frimærker, der var lagt frem. Og så optrådte Ole i sit glansnummer som fakir. Fløjtende på sin blok-fløjte (og hivende i en snor) fik han via et vændrør en „slange“ til at danse til den ukendte melodi. På slangen var fastbundet 15 ringe, som vi bagefter skulle huske i rigtig rækkefølge.

Vi hørte lyde fra det andet lokale (lukke vindue, slå søm i, rive papir over, tænde tændstik, åbne en avis og meget andet) og gav senere et signalement af Oles Onkel, der „tilfældigt“ kom med en besked, netop da slangedansen var på sit højeste.

Steen blev den bedste og udråbtes til patruljermester i Kimsleg (indtil videre.)



Af Falkepatruljens krønike



Lakseflokkens fortæller om sommerlejren

Kære ulve!

I kan tro det var en dejlig sommerlejr, vi var på i år. Vi lå i telt i 10 dage i Mariager og vejret var så fint, at vi mindst to gange om dagen var i vandet.

Vi vågnede meget tidligt den første morgen, og da kl. var 7, blev der blæst reveille, og så måtte vi ud og gøre morgengymnastik, før vi skulle ned til stranden og vaske os. Hvis vi ikke var vasket ordentlig, blev vi sendt ned igen, men omsider blev vi da færdige og trådte an til morgenparade.

Inden morgenmaden fik vi alting ud af teltene. Og sikke en masse havregryn og -grød vi kunne spise. Når vi spiste, sad vi på nogle store sten, som vi selv havde slæbt op på lejrpladsen.

Om eftermiddagen legede vi eller holdt flokmøder. En dag legede vi Kaa's hungerdans og en anden dag var vi på en stor og spændende

øvelse, hvor vi var delt i to hold. Ih, hvor vi sloges! — Men vi blev da fine venner igen inden aften. Lejrbålet — det er noget af det bedste. Vi synger og fortæller historier, opfører små sketch's og får læst højt af en god bog. Til slut rejser vi os alle sammen op og synger »Fred hviler over land og by«, så står vi lidt stille og ser ned i gløderne og så siger vi godnat og skynder os i poserne — det giver nemlig et ekstra point til det hold, der først er i poserne og rolige.



Vi har en fin opslagstavle, hvor dagens program bliver sat op på. Ved siden af hænger en rød postkasse, hvorpå der står »Mariager-Junglepost«, og den tømmes hver gang, spejderne skal til byen.

På en snor hænger alle vore rekordtavler. På dem bliver der klistret et mærke hver gang vi har taget en prøve. Lidt længere nede ad stranden er der en køkkenmødding, og der kan vi finde mange morsomme forsteninger. Det første år jeg lå i lejr her, samlede jeg så mange søpindsvin, at jeg næsten

Alle tolv

Sona, BF Per Henrik Nielsen,
3. Charlottenlund flok.

Bent Reusch,
Moseflokkens, Søborg.

Gråbror, BF Lars Stecher,
1. Silkeborg flok.

Ole Føgh,
1. Sønderborg flok.

Chil, Hardy Jørgen Jensen,
Polarulvene, Dyssegård flok.

Mowgli, BF Jens Carlsen,
2. Ordrup flok.

Tha, BF Flemming Spanggaard,
2. Ordrup flok.



Raske ulve i Lakseflokkens

ikke kunne have mine andre ting i rygsækken, da jeg skulle hjem. Det gør jeg ikke i år!

Den sidste dag skurede vi gryder, og de blev så fine, så man næsten ikke skulle tro, de havde været brugt i 10 dage. Efter et sidste bad marcherede vi til Mariager. Da vi kom til Randers stod der en masse forældre og ventede på os. — Det var dejligt at komme hjem igen, selv om vi havde været glade for lejren, og du kan tro, vi havde noget at fortælle!

Masser af venlige ulvehilsner
fra
ulveungerne, der deltog i
Lakseflokkens sommerlejr.



Vi sad på store sten . . .



Et krocket spil,

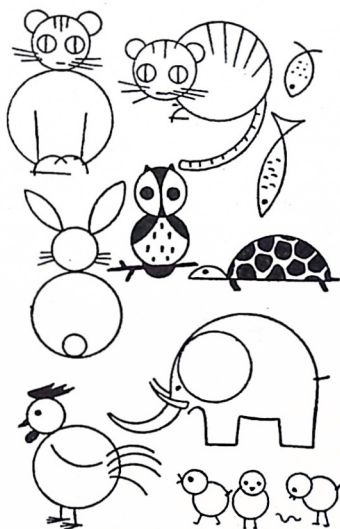
du selv kan lave

Ja, jeg tænker ikke på et stort et til haven, men på et lille et, som du kan spille med på et bord eller på gulvet. Det er meget let at lave. Først køllerne. Dem laver du af nogle tomme trædruller (dem kan du nok få samlet sammen), hvori du fastgør enten et tyndt søm eller nok bedre en pind, idet du først borer et hul i siden af trædrullen.

Buerne laver du af noget tyndt ståltråd og to propper (f. eks. hårnåle), træklodser eller lignende. Boldene er lige for hånden; nogle ikke for små marmorkugler, og de to mærkepæle laver du af et stump kisteskaft.

Vi skal lige gentage spillets regler: Ti buer stilles op som vist på tegningen og opgaven er nu at drive kuglen fra den ene pæl til den anden ad den tegnede vej. Kuglen drives fremad ved skub af køllen. Hver deltager har sin kugle, og man skiftes til at slå. Hver gang man får kuglen gennem en bue, har man ret til et ekstra slag.

Kan du tegne ved hjælp af cirkler?



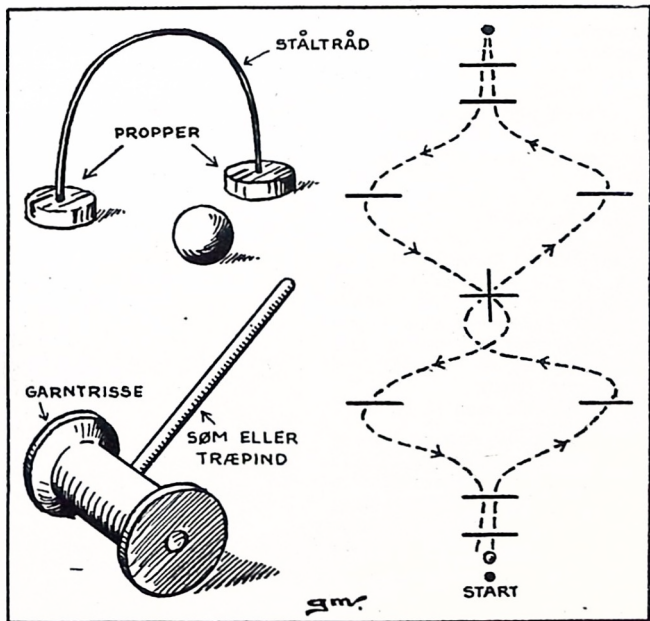
Cirkel tegninger

Her skal du se nogle sjove dyr, som alle er tegnet ved hjælp af en passer. Du kan se, at de fleste af stregerne er dele af en cirkel. Og den øvrige udsmykning af figurerne er ligetil.

(Pattes).

700 ulveunger til ulveturnering.

Den 14. september samledes 700 ulve fra Nørrejylland division til turnering i Rold skov. Det blev en spændende og anstrengende dag, især ulvene fra Skagen, der måtte tage hjemmefra kl. 5 om morgenen og først nåede hjem kl. 10 om aftenen.





(Kalles bande har fjernet Leopard- og Tigerbandens totempæle for at hindre disse bander i at vinde i den løbende bandekonkurrence).

Den store fiasko

»Tigre-« og »Leoparderne« var selvfølgelig flintrende gale over Bjørnebandens skurkestreg, den var ondskabsfuld og ukammeratlig, bjørnene måtte afstraffes, men ulveungerne ville gøre det selv uden om flokførerens, selv om ugnerningen egentlig gav dem ret til at sladre. Det var i dag onsdag, og da flokken skulle have tur den følgende søndag, måtte man for enhver pris skaffe totempælene inden søndag kl. 9. Da bjørnene jo langt fra havde været ulvemæssige i deres optræden, syntes de andre godt, at alle kneb kunne bruges for at skaffe totempælene tilbage. De blev nu enige om følgende plan. De ville lade som om, de ikke anede noget om, hvem der havde fjernet totempælene. Derefter ville de foreslå, at alle flokkens 3 bander skulle mødes fredag kl. 16 ude i skoven på sletten med de gamle tjørne; her, hvor der aldrig kom et menneske, skulle de så lege »røvere og soldater«.

I forvejen ville man så bringe 7 stærke reb ud på sletten. Når så alle drengene var samlet, skulle Krille give et signal, hvorpå tigre og leoparder skulle kaste sig over Bjørnebanden, 2 om hver bjørn, derpå skulle hver bjørn bindes til sin træstamme og stå således bunden i en hel time, medens de øvrige trak sig tilbage. Efter denne

times forløb kunne man så begynde at forhandle.

Fredag oprandt med regnvej, der dog klarede op henimod eftermiddagen. Alt gik, som det skulle. Hævnen var nu så langt henne, at de 7 ulve fra Bjørnebanden stod bundet til hver sin træstamme; dette var dog kun sket efter et drabeligt slagsmål mellem drengene, men flertallet vandt dog. De 7 bjørne var godt gale over at stå bundne midt ude i skovens ensamhed. De stod så langt fra hinanden, at de måtte råbe for at høre hinanden. Deres reb var så godt bundne, at de ikke kunne rokke. Regnen begyndte at sile ned, det blev mørkere og mørkere. På det ellers så ensomme sted holdt en masse ugler til, der i skumringen begyndte at flagre om dem. Midt i det hele kom en kronhjort og en flok hjorte springende, det kan nok være, at de satte skræk i de 7 fanger, men drengenes rædselsbrøl fik dog hjortene til at løbe bort igen.

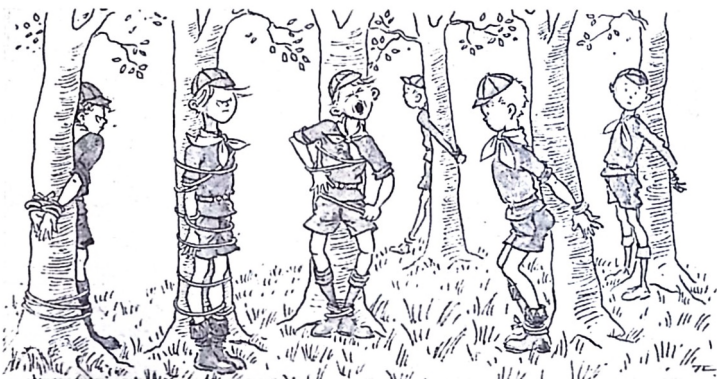
Da de havde stået bundne i næsten 45 minutter, og da det næsten var helt mørkt, så vore fanger et væsen nærme sig langsomt. Fangerne var meget spændt på, hvem det var. Væsenet, der ikke var andre end Fedtmikkel, en dreng fra skolen, der var meget lidt afholdt, da han sladrede om sine kammerater og fedtede for lærerne og altid var snu og beregnende, blev meget forbavset over at træffe de 7 drenge i en sådan nedværdigende situation. Kalle råbte ham an og bad ham hjælpe fangerne løse. Først ville han ikke, hvorfor bjørnene måtte

tigge og bønfalde ham. Det var noget Fedtmikkel nød, da han var vant til at blive ringeagtet; nu følte han sig som situationens herre. Han ville kun hjælpe de ydmyge fanger, hvis han blev betalt for det, og det var ikke småting, han forlangte. Han stillede 7 betingelser, een til hver bjørn.

Af Kalle forlangte han, at Kalle skulle sørge for, at Fedtmikkel blev sat på skolens kamphold i fodbold, det blev ham lovet, selv om alle vidste, at Fedtmikkel spillede dårligere fodbold end en pige på 4 år, dernæst forlangte han af de andre 6: » 2 hvide mus, 1 marsvin, 1 slangebøsse, 10 store, røde æbler, 1 hundepistol og 1 amerikansk drage«. — Alt dette måtte vore 7 fanger love at give som løsepenge, medens de indvendigt skumlede over Fedtmikkels nederdrægtighed. Her gjaldt det først og fremmest om at komme fri. Langt om længe gav Fedtmikkel sig til at løse dem, og snart var alle 7 fri og styrtede hjem; de begav sig dog først til Kalle for at holde krigsråd; da de efterhånden var blevet klar over, hvorfor tigre- og leoparderne havde lokket dem i det pinlige baghold.

Kort efter at bjørnene var blevet løsladt af Fedtmikkel kom de to andre bander for at tilse fangerne, sikre på, at de nu var blevet blodgjorte. Stor var deres forbavselse over, at samtlige fanger var fri. — Hævnen var altså blevet en kæmpefiasko og totempælene var stadig i bjørnenes besiddelse.

Peter Tini.



SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Falkonerspejderne

var i sommer i Norge og force-rede bl. a. Hardanger Jøkelen. I et pas mødte de en bjergfører fra Telemarken. Han bad straks spejderne fortsætte mod Helvedesvaten, hvor to af hans kammerater var kommet i knibe, idet de ikke kunne komme over elven ved egen hjælp, da en renko lige havde født en kalv og hver gang, de ville gå over, stormede hele hjorden af rener, ialt 75 mod dem, og de måtte flygte. Det tog troppen en time at nå frem, og uden at genere eller nærme sig den lille kalv eller dens mor lykkedes det for så vel spejdere som de to nordmænd at komme over elven ved hjælp af spejdernes redningsreb. 2 spejdere faldt i vandet, men klarede sig med en våd trøje.



Flinse — Intestølen

Senere på turen slog troppen lejr hos Liseth, en højtdekoreret fjeldfører på 90 år. Han har udført mange redningsaktioner i højfjeldet.



Videre frem!



Opbrud fra Intestølen

Søspejderne

i Aabenraa, Væringerne, har i sommer været på stortur i deres både til Flensborg, Slesvig og Kiel.

»Onkel John« på Danmarksbesøg.

Århus spejdernes gode ven, Onkel John, John Lütchen-Lehn, der er danskfødt, men nu divisionschef for et 40.000 kvadratkilometer stort område i Venezuela, har i sommer besøgt sine venner i Århus. Hans division omfatter 400 spejdere spredt over det store område og man kan kun med meget besvær mødes een gang årligt, på Columbus dag, den 12. oktober.

Onkel John fortæller, at man i Venezuela ikke bare kan tage ud på tur som her. Der må tages hensyn til at vandet mange steder er giftigt, og man kan blive overrasket af giftslanger på lejrpladsen.

Nogle af de bedste spejdere er indianerdrengene, som man endnu kan se strejfe rundt på prærien med bue og pil.

Onkel John har iøvrigt lige været i USA og gennemgået Gilwell kursen, der blev ledet af — den tidligere danske spejderfører, Vilhelm Bjerregaard (William Hillcourt).

Hvis en spejder

kommer hjem fra en sommer-tur og er pinlig renvasket og ved godt huld og ikke kræver at få en bøj eller to til middag og ikke er mere træt, end at han godt ku' tænke sig at gå i Tivoli samme aften — så har det været en rigtig dårlig sommertur.

(Pulken 5' By).

Spejderhat fundet på Christiansø!

Forvalteren på Christiansø har skrevet til Magasinet og fortalt, at der er blevet indleveret en spejderhat mrk. Ole Bjørn G. E. 3098 PAW. til ham. Hvis du skulle være ejermænd, skriv da til korpskontoret, Fiolstræde 19, Kbhvn. K.

Heimdal divisionen

blev startet under navnet Heimdal kolonnen i september 1927 og kan nu se tilbage på 25 års virke på Nørrebro og en del af Frederiksberg. Den bestod af følgende afdelinger: Sct. Jacobs trop, Frederik d. 3.s trop, 1. Søborg, Pionertroppen, Ørnetroppen og Tagatroppen. I 1929 blev Fuglebakken optaget. Af disse troppe eksisterer i dag indenfor divisionen kun Ørnetroppen og Fuglebakken. De øvrige troppe er enten overgået til andre divisioner eller blevet nedlagt.

Inden for de sidste 10 år har divisionen fordoblet sit styrketal og tæller i dag 450 ulve, spejdere og førere. I Grenålejren vist Heimdal divisionen sin dygtighed i lejrspporten, idet den blev bedste division, så det er med en vis stolthed, divisionen her i sit jubilæumsår fører korpsets fane. Divisionen består nu af følgende troppe: Fuglebakken, Leo troppen, Pionerer, 1. Nørrebro, Vikinger og Ørnetroppen. Nuværende divisionschef er Jørgen Christoffersen.

Divisionen fejrer sit jubilæum lørdag den 15. november i Odd Fellow Palæet. Her deltager alle divisionens ulve og spejdere i et stort opsat spejderspil, hvor de gerne vil vise, at Heimdal divisionen også er forrest, når det gælder spejderfest.



I morgen kan vi så rejse teltet!

Brevveksling.

Spejdere i Højbjerg-Skaade trop vil gerne brevveksle og søger en 3 til 4 spejdere, helst fra Sjælland. Hvis du er interesseret, skriv da til Niels Alexandersen, Grenåvej 281, Riisskov.

Den første karibiske Jamboree på Jamaica samlede deltagere fra 17 forskellige lande.

— Husk nu ordsproget: »Ingen røg uden ild!»

— Nå, det tror du. Så har du aldrig været i lejr.



1. Absalon skovmænd laver ny form for gammelmandsildsted



Phillipluske luftspejdere samlet til modelflyvning

800 græske ulveunger lavede forleden en storstilet opvisning i Athen i anledning af 21 årsdagen for den første græske ulvefloks oprettelse. Der er nu over 10.000 ulve i Grækenland.

Op så var der den bekymrede tante, der spurgte lille Peter spejder:

»Hvordan får I nu mad, når det regner på lejrturen?»

»Så laver vi bare vandgrød!»

Sct. Laurentii trop

har ligget i lejr ved Thisted. Om olympiaden berettes følgende i en flot beretning om lejren:

Ved aftenparaden fik vinderne ved de olympiske lege overrakt gevinster, der bestod af souvenir fra Thisted og praktiske ting fra spejderdepotet. Derefter var der maskeradebål. Alle mulige og umulige fremtoninger troppede op ved bålet, de fleste i deres tatoverede nøgenhed, men det er jo også en glimrende forklædning. Så kan man rigtig se, hvem der er »stoppet ud« til daglig. Mest jubel vakte den store høvding, der førtes til bålet i en trillebør, der var rigget til som bærestol. Han hilstes med stor ærbødighed ved at man lagde sig på knæ og sagde »Salumulejkum« tre gange og bukkede dybt til jorden tre gange. Man fik derefter en kold douche af en flitsprøjte fyldt med høvdingens allerfineste parfume (vand). Høvdingen var iøvrigt udstyret med skæg og slangekrøller af halm, en omvendt spejderhat med græs på taget og mange andre for os civiliserede mennesker mærkelige snurrepiberier, men måske vigtige brugsgenstande for den høje høvding.

Flere tropsblade.

Siden sidst har vi modtaget nedennævnte tropsblade:

Absalon	2. Absalon
Birkebladet ..	Birkebeinerne
Pløkken	2. Frederikshavn
Rådsilden	1. Esbjerg
Totempælen ..	2. Esbjerg
Ugleskriget ...	1. Sundby



Højbjerg-Skaade trop

var i sommerlejr på Bornholm. På billedet ser du noget af troppen samlet omkring kærren i Rønne.

DUE DAVNE TIL



ÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Irokeserstammen

Ib Ravn
Poul Kudsk
Johnny Johannsen ..
Ole Utoft Sørensen

1. Sundby trop

Kjeld Regnarsen

Sølv trop

Elmer Jacobsen
Knud Erik Rasmussen
Terkel Jacobsen
Mogens Gertsen

6. Østerbro trop

PF Peter Jerlang

RIDDERE

1. Sundby trop

Kjeld Regnarsen

3. DRABOR

1. Korsør trop

SM Henning Hansen

2. VÆBDERE

8. Brønshøj trop

PF Palle Jørgensen
PF Ole Sunesson
Gert Christensen

1. Korsør trop

PF Niels Thomsen

1. Skjern trop

Frede Vesterbæk Martensen

7. Arhus trop

PF Otto Madsen
PF Peter Thygesen
PA Svend Hornbæk

1. Sønderborg trop

PF Axel Crenzien

Ole Madsen

1. Sundby trop

Clive Larsen

John Hartvigsen

Hans Ulrik Møller

Ole Dirk Andersen

Ib Andersen

Sølv trop

PF Per Olsen

PA Erik Christoffersen

Knud Erik Rasmussen

1. VANDRINGER

60 km

1. Sundby trop

Kjeld Regnarsen

Niels Høgh Rasmussen

1. Korsør trop

SM Svend Andresen

2. Frederikshavn trop

PF Birger Hansen

Erik Agerholm

11. Arhus trop

Sven Erik Christensen

Jørgen Skafte

Leif Troelsen

Erik Hansen

3. Brønshøj trop

PF Bent Hansen

PA Henning Rehloff

Per Christiansen

Ole Jensen

Erling Jensen

75 km

1. Korsør trop

SM Holger Hvild

1. Sundby trop

Hans Ulrik Møller

100 km

1. Korsør trop

SM Henning Larsen

SM Alf O'Brien

SM Preben Axmann

SM Chr. Waarst

SM Ernst Nielsen

1. Kerteminde trop

Søren Bjerggård

Oluf Martinussen

Sten Bisgård

Erik Pasker



Bornholm

var sommerens mål for Chr. d. 2.s trop i Nyborg. Herom berettes i »Teltlygten«: »Det var ikke let at sige, hvad den største seværdighed var, men der var mange, der var mest tilbøjelige til at hæfte denne betegnelse på øens ispinde, hvis prisbillighed tilligemed varmen lokkede fra morgen til aften. Iøvrigt opnåede de fleste at blive meget forelskede i de røgede »Bornholmere«. Der var ikke få, der bragte et halvt års forbrug med til det hjemlige »smørgåsbord« til idel glæde for den kære familie«.

Tuktoyaktuk

hedder en by i den nordvestlige del af Canada. Også her er der nu oprettet en spejdertrop bestående af eskimoiske drenge. Det må være en af de nordligste spejdertropper, der findes i verden.

1. Nyboder

har været i Østrig. Vi plukker nedenstående fra deres tropsblad:

»Denne lejrplads var noget for sig. Den lå på en af den gamle fæstning »Hohen Salzburg«s bastioner halvvejs oppe ad bjerget og havde lodrette mure med mod byen. Herfra havde vi en dejlig udsigt over hele Salzburg til den ene side og op til fæstningen, der om aftenen var belyst af projektorer, til den anden side.

Vi fik ved Salzburger spejdernes og især Landesfeldtmeister Watznböcks bistand, i de følgende dage set alt, hvad der var værd at se.

Der var også danske pigespejdere med stort orkester på besøg i Salzburg i de dage, og en aften gav de en stor koncert oppe på fæstningen. Som altid, når der er musik, fandt mange nyboder vej derop, og vi fik en hyggelig aften ud af det sammen med en masse østrigske spejdere.

JULEKATALOGET

følger med allerede i dette nummer så du i
god tid kan overveje dine juleønsker.

Pas godt på det.

Brug bestillingssedlen.

Varmt

tøj til den

kolde tid!



Wilsonbluser

	Drenge	Voksne
svære uldne	udsolgt	34,50
kamgarn	59,50	64,50

Benklæder:

korte khaki (Wilson)	28,50	31,50	35,50	39,50
korte marineblå	19,50	25,50	26,50	29,50
mørkeblå skibenklæder	33,25	38,50	40,85	46,50
lange marineblå (Holmensbenkl.)	29,85	34,50	39,50	42,85

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: Erik Jessen,
»Troldehøj«, Åbenrå.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K., tlf. Palæ 4526
Eksp. kl. 9—17½, fredag 9—19, lørdag 9—14
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Århus: Østergade 26, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K.,
Telefon Palæ 5711 . Kontortid kl.
8—16, lørdag kl. 8—12. Giro 2284

Bege blades ekspedition:
Korpskontoret.